

CKM

Warszawa, dn. 09.03.2026 r.

Zarząd Dróg Miejskich w Warszawie
Ul. Chmielna 120
00-801 Warszawa

Szanowni Państwo,

Przedmiot petycji: Wniosek o podjęcie inicjatywy uchwałodawczej w celu dokonania nowelizacji uchwały nr **XCII/3035/2023 Rady m.st. Warszawy** w zakresie rozszerzenia katalogu wyłączeń przedmiotowych i podmiotowych z ograniczeń wjazdu do Strefy Czystego Transportu (SCT), poprzez przyznanie bezterminowego prawa wjazdu wszystkim osobom legitymującym się ważnym orzeczeniem o niepełnosprawności, z pominięciem wymogu posiadania wskazania określonego w pkt 9 orzeczenia (uprawnienie do karty parkingowej).

PETYCJA

w sprawie podjęcia inicjatywy uchwałodawczej w przedmiocie nowelizacji uchwały nr XCII/3035/2023 Rady m.st. Warszawy z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie ustanowienia na obszarze miasta stołecznego Warszawy strefy czystego transportu (SCT).

Działając na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1070), w interesie publicznym, niniejszym wnoszę o:

1. **Podjęcie inicjatywy uchwałodawczej** zmierzającej do dokonania nowelizacji uchwały nr XCII/3035/2023 Rady m.st. Warszawy w zakresie rozszerzenia katalogu wyłączeń przedmiotowych i podmiotowych z ograniczeń wjazdu do Strefy Czystego Transportu (SCT).
2. **Ustanowienie bezterminowego uprawnienia do wjazdu** do SCT dla wszystkich osób legitymujących się ważnym orzeczeniem o niepełnosprawności bez względu na posiadanie w przedmiotowym orzeczeniu wskazania określonego w pkt 9 (uprawnienie do karty parkingowej).

2026-03-09
Zarząd Dróg Miejskich

UZASADNIENIE

I. Stan faktyczny i prawny

Aktualne brzmienie przepisów prawa miejscowego kreuje normatywną barierę dostępu do obszaru SCT dla znacznej grupy osób z niepełnosprawnościami.

Przyjęte kryterium weryfikacyjne, oparte na posiadaniu uprawnień do karty parkingowej (tzw. „punkt 9” orzeczenia), jest dalece niewystarczające i nieadekwatne do celów społecznych, jakie winna realizować uchwała.

II. Zarzut naruszenia konstytucyjnej zasady równości (art. 32 Konstytucji RP)

Wprowadzone rozróżnienie prowadzi do nieuzasadnionej dyferencjacji sytuacji prawnej osób z niepełnosprawnościami. Osoby z dysfunkcjami innymi niż narządu ruchu (np. osoby niesłyszące, z niepełnosprawnością sensoryczną czy intelektualną), które często nie uzyskują wpisu w pkt 9 orzeczenia, zostają de facto wykluczone z możliwości korzystania z transportu indywidualnego wewnątrz SCT.

Stoi to w sprzeczności z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa oraz zakazem dyskryminacji w życiu społecznym i gospodarczym.

III. niespójność systemowa kryteriów (Wada legislacyjna)

Wskazanie w orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności dotyczące karty parkingowej jest instytucją prawną o charakterze celowym, ściśle powiązaną z ustawą Prawo o ruchu drogowym w aspekcie ułatwień w postoju.

Przeniesienie tego kryterium na grunt przepisów o SCT stanowi błąd systemowy. Potrzeba wjazdu do centrum miasta w celu dotarcia do placówek medycznych, rehabilitacyjnych czy urzędowych jest immanentną cechą statusu osoby z niepełnosprawnością, niezależnie od charakteru schorzenia determinującego to orzeczenie.

IV. Realizacja obowiązku pomocy osobom z niepełnosprawnościami (art.69 Konstytucji RP)

Zgodnie z ustawą zasadniczą, organy władzy publicznej są zobowiązane do niesienia szczególnej pomocy osobom z niepełnosprawnościami w celu zapewnienia im egzystencji oraz komunikacji społecznej.

Restrykcyjne normy emisyjne SCT w połączeniu z brakiem adekwatnych wyłączeń dla wszystkich osób z niepełnosprawnościami, uderzają w grupę o statystycznie niższym statusie materialnym, dla której wymiana pojazdu na nowszy jest barierą ekonomiczną nie do przejścia, a transport zbiorowy – ze względów zdrowotnych lub komunikacyjnych – nie stanowi realnej alternatywy.

V. PODSUMOWANIE I KONKLUZJE

W świetle przytoczonych argumentów, utrzymanie obecnego brzmienia uchwały nr XCII/3035/2023 w zakresie wyłączeń dla osób z niepełnosprawnościami jest stanem nieakceptowalnym z punktu widzenia zasad demokratycznego państwa prawnego. Dotychczasowe sformułowanie przepisów miejscowych nie tylko uchybia zasadzie sprawiedliwości społecznej, ale przede wszystkim kreuje niedopuszczalną w systemie prawnym segregację obywateli ze względu na rodzaj ich dysfunkcji zdrowotnej.

Należy z całą stanowczością podkreślić, iż:

1. Prymat godności człowieka nad celami administracyjnymi:

Ochrona środowiska naturalnego, choć stanowi istotny cel publiczny, nie może być realizowana kosztem drastycznego ograniczenia swobody poruszania się i dostępu do świadczeń zdrowotnych osób najsłabszych. Przymusowa eliminacja pojazdów osób z niepełnosprawnościami z obszaru SCT, w sytuacji braku realnej alternatywy komunikacyjnej, stanowi naruszenie istoty prawa do godnego życia.

2. **Eliminacja błędu legislacyjnego:**

Obecne uzależnienie wyłączenia od posiadania wpisu w „punkcie 9” orzeczenia jest klasycznym przykładem nieuprawnionego zawężenia kręgu beneficjentów normy. Karta parkingowa jest instrumentem ułatwiającym postój, natomiast prawo wjazdu do SCT powinno być skorelowane z samym faktem posiadania statusu osoby z niepełnosprawnością, co jest jedynym merytorycznym i obiektywnym kryterium pozwalającym na realizację celów inkluzywnych.

3. **Ryzyko zaskarżenia uchwały:**

Pozostawienie katalogu wyłączeń w obecnym, dyskryminującym kształcie, naraża jednostkę samorządu terytorialnego na skuteczne skargi do sądu administracyjnego oraz wystąpienia do organów nadzorczych. Brak korelacji pomiędzy celem ochrony powietrza a wykluczeniem osób np. z niepełnosprawnością sensoryczną czy intelektualną, czyni obecne przepisy rażąco nieproporcjonalnymi.

Wnioskowana nowelizacja stanowi niezbędny krok w kierunku sanacji prawa miejscowego. Przyznanie bezterminowego prawa wjazdu wszystkim osobom z niepełnosprawnościami, bez zbędnego rygoryzmu formalnego w postaci „punktu 9”, jest jedynym rozwiązaniem pozwalającym na pogodzenie idei stref czystego transportu z koniecznością ochrony praw podstawowych.

W świetle powyższego, wniosek o podjęcie inicjatywy uchwałodawczej w przedstawionym zakresie należy uznać za konieczny, w pełni uzasadniony i wymagający niezwłocznego procedowania przez Radę m.st. Warszawy.

Uprzejmie proszę o pozytywne rozpatrzenie nin. petycji.

Z wyrazami szacunku,